

Grupa IV 01-05.06.2020

KOCHANE DZIECIACZKI :)

**SKŁADAM WAM NAJSERDECZNIEJSZE ŻYCZENIA Z OKAZJI WASZEGO ŚWIĘTA.
NIECH WASZ ŚWIAT BĘDZIE ZAWSZE KOLOROWY I NIECH WSZYSTKIE WASZE
MARZENIA SIĘ SPEŁNIAJĄ. ♥**



Kiedy dziecko śpiewa – śpiewa cały świat.

Kiedy dziecko tańczy – tańczy cały świat.

Kiedy dziecko płacze – płacze cały świat.

Propozycje zajęć i zabaw na ten tydzień.

Zajęcia poznawcze:

1. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej *Piłka dla wszystkich*.

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/npoia-bbplus-ks/mobile/index.html#p=85>

Niepełnosprawny Franek z grupy Ady często śnił o tym, że gra w piłkę nożną. W snach nie siedział na wózku inwalidzkim, tylko biegał po boisku najszybciej z całej drużyny i strzelał najwięcej goli.

– Brawo, Franek! – krzyczeli kibice.

– To najlepszy zawodnik! – rozlegały się głosy.

Jednak gdy szczęśliwy i dumny Franek otwierał oczy, od razu uświadamiał sobie, że to był

tylko sen, a on nigdy nie zostanie piłkarzem. Patrzył na swoje nogi, którymi nie mógł poruszać, i robiło mu się wtedy bardzo smutno. Ada przyjaźniła się z Frankiem i bardzo lubiła się z nim bawić. Pewnego dnia zauważyła, że chłopiec jest wyjątkowo radosny. Miał roześmiane oczy i wesoło pomachał do niej, gdy tylko pojawiła się w sali. Dziewczynka była ogromnie ciekawa, co jest tego przyczyną. Może dostał długo oczekiwany bilet do teatru? A może spełniło się jego marzenie o jeździe na koniu?

– Cześć! Nie uwierzysz, co się stało! – powiedział Franek, gdy Ada usiadła przy nim na dywanie.

– Opowiedz.

– W sobotę pojechałem z moim starszym kuzynem na mecz piłki nożnej. Grały drużyny z dwóch różnych szkół. Byłem bardzo blisko i mogłem obserwować każdy ruch zawodników!

– To świetnie. Ja nie przepadam za oglądaniem meczu, ale cieszę się, że ci się podobało – odpowiedziała Ada.

– Mój kuzyn podwiózł mnie do ławki, na której siedzieli zawodnicy rezerwowi. I całe szczęście, bo bramkarz skręcił nogę w kostce i trzeba go było zastąpić. Wyobraź sobie, że nagle ktoś kopnął piłkę, a ja ją złapałem!

– Ojej! Zostałeś bramkarzem?

– Nie. Po prostu piłka wypadła poza boisko i leciała prosto na mnie. Chwyciłem ją i rzuciłem z powrotem jednemu z napastników.

– Brawo!

– A wtedy on na mnie nakrzyczał...

– Jak to nakrzyczał? Powinien ci podziękować – zdziwiła się Ada.

– Niestety, nie. Powiedział, żebym się stamtąd wynosił, bo tylko przeszkadzam. A jego koleżdy się śmiali i słyszałem, jak mówią o mnie „krasnal na wózku”. – Prawdziwi sportowcy się tak nie zachowują! – zezłościła się Ada. – Jeden z nich zaczął pokracznie chodzić i wskazywał na mnie palcem, a potem wszyscy śmiali się z moich butów. Chciałbym chodzić, nawet taki wykrzywiony, a ja przecież nie mogę chodzić wcale... Pomyślałem, że piłka jest nie dla mnie.

– Myślałam, że opowiesz mi o czymś wesołym. Jak cię zobaczyłam, wyglądałeś na szczęśliwego, a ta historia jest smutna – stwierdziła Ada.

– Bo jeszcze wszystkiego ci nie opowiedziałem! – uśmiechnął się Franek.

– Potem wydarzyło się coś wspaniałego!

Ada była bardzo ciekawa, a Franek opowiadał dalej:

– Mój kuzyn bardzo się zdenerwował i zdecydował, że zabierze mnie z tego boiska, chociaż mecz rozgrywał się dalej. Kiedy odjeżdżałem, usłyszałem dźwięk gwizdka. Kapitan drużyny przerwał mecz i zwołał wszystkich zawodników. Nie słyszałem, co do nich mówił, ale po chwili dogonił nas, a za nim przybiegła reszta drużyny. Powiedział do mnie tak: „Jako kapitan Niebieskich chciałem cię przeprosić za zachowanie moich kolegów. Oni zresztą zrobią to sami”. I wtedy każdy z piłkarzy podszedł do mnie i podał mi rękę. Widziałem, że było im wstyd. Zapytali, jak mam na imię i co mi właściwie dolega.

– To dobrze, bo już chciałam się wybrać z Olkiem na to boisko i im dokopać! – powiedziała stanowczo Ada.

– Chciałaś ich zbić? – spytał zaskoczony Franek.

– Nie, dokopać im kilka goli. Jak się zdenerwuję, to potrafię kopnąć tak mocno jak stąd do Krakowa!

– To szkoda, że cię tam nie było – zaśmiał się chłopiec.

Franek opowiedział Adzie ciąg dalszy tej historii. Zawodnicy dowiedzieli się, że chłopiec doskonale zna zasady gry w piłkę nożną, bo razem z tatą ogląda każdy ważny mecz. Zapro-

ponowali Frankowi, żeby został sędzią, dali mu gwizdek i posadzili na honorowym miejscu, z którego miał świetny widok na całe boisko. Od tej chwili chłopiec bacznie obserwował grę, dawał sygnały zawodnikom, a nawet zdecydował o jednym rzucie karnym. Okazało się, że jest bardzo dobrym i ważnym sędzią i nikt nie powiedział o nim „sędzia kalosz”, czyli taki, który się nie zna na grze i ciągle się myli.

– I wiesz, co mi powiedzieli na pożegnanie? – zakończył opowieść Franek.

– Powiedzieli, że skoro mam niesprawne nogi i nie mogę grać w piłkę nożną, to przecież mam sprawne ręce i mogę grać w koszykówkę. Mój tata dowiedział się, kto prowadzi drużynę koszykarską dla zawodników na wózkach, i od jutra zaczynam treningi. A ja myślałem, że piłka jest nie dla mnie.

– Piłka jest dla wszystkich! – powiedziała Ada.

– Zobaczysz, kiedyś przyjdę na mecz koszyków-ki. Ty będziesz najlepszym koszykarzem, a ja będę piszczała najgłośniej ze wszystkich kibiców.

•Rozmowa na temat opowiadania.

–Co śniło się Frankowi?

–O czym opowiadał Adzie?

–Jak zachowywali się chłopcy?

–Co zrobił ich kapitan?

–Kim został Franek na meczu?

–Co powiedzieli chłopcy Frankowi na pożegnanie?

–Co będzie ćwiczył Franek?

–Jak oceniacie zachowanie chłopców na początku, a jak potem, po rozmowie z kapitanem?

Wyjaśnienie pojęcia tolerancja.

Tolerancja oznacza cierpliwość i wyrozumiałość dla odmienności. Jest poszanowaniem cudzych uczuć, poglądów, upodobań, wierzeń, obyczajów i postępowania, choćby były całkowicie odmienne od własnych albo zupełnie z nimi sprzeczne. Współcześnie rozumiana tolerancja to szacunek dla wolności innych ludzi, ich myśli i opinii oraz sposobu życia.

Zastanówcie się i odpowiedzcie na pytania:

–Czy chłopcy byli tolerancyjni?

–Czy znacie inne przypadki braku tolerancji? (Wyśmiewanie się z ludzi o innym kolorze skóry, innego wyznania...).

–Czy należy wyśmiewać się z kogoś, dlatego że jest gruby, jeździ na wózku...

•Jeśli chcecie, możecie spróbować przeczytać tekst w książce (s. 82–83). Link powyżej tekstu.

2. Zapoznanie z piosenką *Dziwni goście*

<https://www.youtube.com/watch?v=Mq5LVKj8pXQ>

I. Przyszła do mnie dziś pani Złość.
Krzyczy, że całego świata ma już dość!
Nogą głośno tupie i pięści pokazuje, brzydkie miny stroi.
O! O! O! A za chwilę wszedł wielki Śmiech
i za brzuch się gruby trzyma, ech, ech, ech!
Tak się głośno śmieje, że łzy ze śmiechu leje,
i żartuje sobie: he, he, he!

Ref.: E e e emocje, tacy dziwni goście,
złością, śmieszą, smucą, straszą nas.
Czy jest na to czas i pora, czy nie czas.
E e e emocje, czasem ich wyproście.
Bo i tak powrócą w inny czas,
jeszcze raz i jeszcze raz, i jeszcze raz.

II. Potem Smutek wpadł, tutaj siadł,
łzy mu kapią z mokrych oczu: kap, kap, kap.
Nic go nie ucieszy i nikt go nie pocieszy.
Smutku, przestań płakać, tak, tak, tak!
A na koniec: ciach! Wskoczył Strach!
Trochę boi się wszystkiego, ach, ach, ach!
Wielkie zrobił oczy i jak tu nie podskoczy!
Idź już, Strachu, sobie: sio, sio, sio!

Ref.: E e e emocje

- Rozmowa na temat piosenki.
- O czym jest ta piosenka?
- Co oznacza słowo: emocje?
- O jakich emocjach jest mowa w piosence?
- Jakie emocje nas „odwiedzają”? Co się wtedy dzieje?



Piosenki do słuchania:

https://www.youtube.com/watch?v=XR_aTcsfi7Y
<https://www.youtube.com/watch?v=tCMIEoFNCl>
<https://www.youtube.com/watch?v=i2MqZyufMnk>
<https://www.youtube.com/watch?v=ZPL3LKF4Ypc>

3. Przypomnienie i utrwalenie dni tygodnia.

Jakie nazwy dni tygodnia znamy?
Czy wszystkie nazwy dni pamiętamy?

Jeśli ktoś lubi takie zadania,
niech się zabiera do wyliczania.

Powietrza dużo buzią nabiera i na wydechu niech dni wymienia:

– poniedziałek, wtorek, środa, czwartek, piątek, sobota, niedziela.

Jeśli za trudne było zadanie,

ćwicz dalej z nami to wyliczanie.

– Poniedziałek, wtorek, środa, czwartek, piątek, sobota, niedziela.

A teraz wymieńcie samodzielnie dni tygodnia... start!

4. Przypomnienie i utrwalenie nazw miesięcy.

Jakie miesiące w roku mamy?

Czy wszystkie nazwy miesięcy znamy?

Komu nie sprawi trudu zadanie,

niech rozpoczyna ich wyliczanie.

Powietrza dużo buzia nabiera i na wydechu nazwy wymienia:

– styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień.

Jeśli za trudne było zadanie, ćwicz dalej z nami to wyliczanie:

– styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień

A teraz wy....start!

Teraz wymieńcie wszystkie miesiące zaczynając od marca...

A teraz od września...


I od lipca...

5. Zachęcam was do wykonania ćwiczeń kartach pracy, str. 54-58

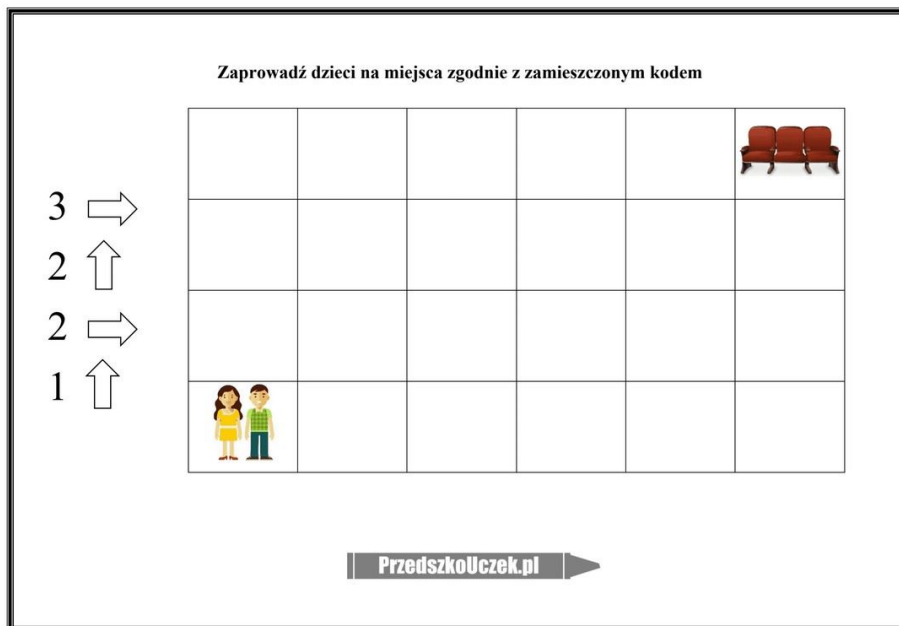
<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/npoia-bbplus-kp-4.pdf>

6. Zabawy z kodowaniem.

Zaprowadź biedronkę do listka zgodnie z zamieszczonym z boku kodem.

1 ↑						
2 →						
2 ↑						
3 →						
						





Zabawy ruchowe.

-Marsz, dłonie oparte na biodrach – kciuk znajduje się z przodu, a pozostałe palce – z tyłu. (Należy zwrócić uwagę na wyprostowane plecy, wciągnięty brzuch, wysokie podnoszenie kolan).

-Swobodny bieg po sali, na hasło: Wichura – podbieganie dzieci do ściany i przyleganie do niej plecami, ramiona ułożone w skrzydełka, brzuch wciągnięty.

-Marsz po sali, szarfa leży na głowie, złożona na pół, odliczenie sześciu kroków, wspięcie na palce, uniesienie ramion w górę, wdech nosem, opuszczenie ramion, wydech ustami.

-Leżenie na brzuchu, ramiona wyprostowane (są przedłużeniem tułowia), na sygnał podniesienie głowy i rąk z szarfą (apaszka, szalik) nisko nad podłogą, wytrzymanie około 5 sekund, opuszczenie głowy i rąk.

-Siad prosty, podparty z tyłu, rozłożona szarfa leży na podłodze – zwijanie szalika jedną nogą, zgiętą w kolanie, przesuwając ją palcami stopy. Potem – zmiana nóg.

-Pozycja stojąca, trzymanie szalika za plecami jedną ręką, podniesioną do góry – łąpanie szalika od dołu drugą ręką, opuszczoną, zgiętą w łokciu, przeciąganie szalika rękami, naśladowanie wycierania się ręcznikiem. Potem – zmiana rąk.

A teraz przykłady zabaw dla dzieci i rodziców.

<https://www.youtube.com/watch?v=Y4lnJz2BTJY>

<https://www.youtube.com/watch?v=Bwi8nn9dB1g>

<https://www.youtube.com/watch?v=dDCNAQIUj0w>

<https://www.youtube.com/watch?v=fkLPrLpqs30>

Zajęcia plastyczne.

1. Wykonajcie papierowe pacynki paluszkowe: wyprawka, karta I, nożyczki, klej. Dzieci wycinają pacynki, skleją je. Określają, jakie emocje są przedstawione na buziach Olka i Ady.

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oia-bbplus-wyp/mobile/index.html#p=19>

2. Dzieci z całego świata...

A oto pomysły....



Życzę udanej zabawy, pozdrawiam Was i ściskam :) p. Edytka